

Områdets navn

Karlshaug

Referansedata

Fylke: Akershus
Kommune: Nittedal
Registrant: Frode Løset
Dato feltreg: 22.08.2011
Kartblad: 1915-3 Nannestad
UTM-sentralpunkt: Ø 0265710 N 6669030

Vegetasjonssone: Mellomboreal sone
Areal: 1873 daa.
Høyde over havet: 420-500 moh.
Naturverdi: Lokalt verdifullt *(**)
Friluftsverdi: Skog 2,23, landskap 0,91 og
opplevelse 8.

Sammendrag

Området ligger på et åsparti vest i Nittedal kommune og 1 km NV for Ørfiske. Avstanden østover til toppen av Varingskollen er 2 km og SØ-over til Nittedal sentrum 5 km. Verneforslaget grenser til Oslo kommune, og storparten av området ligger på et høyereliggende parti som går opp i 517 m (Eriksnatten). Berggrunnen i det meste av området består av nordmarkitt. I vest finnes et mindre område med alkaliefeltspat.

Området er dominert av blåbærgranskog. De høyest beliggende arealene samt myrholmene har hovedsakelig grunnlendt mark med røsslyng-skinstrytefuruskog. Det er innslag av storvokste furuer i blåbærgranskogen mange steder og i tilknytning til myrområdene. I enkelte mindre områder finnes rikere granskogstyper som småbregnegranskog og lågurtgranskog. Typisk for området er det store innslaget av myr. Flere av disse er kartlagt som egne naturtyper. Av treslag er gran dominerende. Det er mye furu i store deler av undersøkelsesområdet og furu inngår også i mange granbestand. Lauvtreinnslaget er sparsomt. Boniteten i området er generelt lav til middels og det er også større arealer som benevnes skoglig impediment i de midtre deler. Gjenværende gammelskog er overveiende svært gammel. I SV er granskogen fra 110-210 år, noe yngre i NV. I midtre deler er det furubestand fra 120-160 år og granbestand opptil 240 år. Helt i øst er det storvokst granskog med dimensjoner opptil 60 cm i lia ved Davidalsputten med granbestand over 110 år. For området som helhet, er det lite læger av gran bortsett fra innenfor de registrerte naturtypene i SV og i de midtre deler. Det som finnes er av relativt små dimensjoner bortsett fra i SV der boniteten er høyere. Læger av lauvtrær er det lite av. Det er også lite av større lauvtreddimensjoner. Av stående død ved er det mye furugadd i den gamle barblandingsskogen. Det er rester etter stubber mange steder bortsett fra i de eldste bestandene. Disse bestandene er fra 160-240 år der granene har svært oppsprukket bark og der indikatorarter på død ved ble påvist.

Åtte kjerneområder er utskilt i Karlshaug verneforslag. Fire av dem for *gammel barskog* og 4 i tilknytning til myrområder.

Samlet verdi for området er satt til lokalt verdifullt * (**). Området scorer lavt på artsmangfold og død ved bortsett fra i de mindre kjerneområdene. Potensialet for en økt mengde død ved på sikt er gode. Det er mye gammel skog, men få rødlistede arter. Rike vegetasjonstyper mangler i stor grad. Området oppfyller i liten grad manglene i skogvernet verken i forhold til rike vegetasjonstyper, til artsmangfold eller til størrelse. Det som skiller området fra de fleste andre områder i Marka er det store furuinnslaget.

Feltarbeidet

Området ble inventert 22.8.2011 i pent vær. Området anses tilfredsstillende dekket.

Utvalgelse av området.

Området er foreslått av naturvernforbundet i Oslo og Akershus (NOA 2011). Begrunnelsen er blant annet at området har mye naturlig, gammel skog med stor variasjon og mange landskapsrom. Flere tjern forsterker romopplevelsen sammen med mange myrer og skrinne koller med særpregede kronglefuruer.

Området er administrativt vernet av skogeier Løvenskiold Vækerø.

Friluftsverdier

Området ligger høyt og fritt og omgitt av slake ller på alle sider. Skogen er stedvis svært gammel med bestand opptil 240 år og særegent for Marka er det store innslaget med furu. Både granskogen og furuskogen er relativt åpen med mange, større myrer og flere tjern og myrputter. De største tjernene er Blekkjern og Store og Lille Hyttetjern. Det er også to småtjern i nordgrensa av reservatet i SØ.

Det går flere merka stier gjennom området. Det går en sti/skiløype fra Varingskollen forbi Davidalsputten og krysser søndre del av området. I vest går det en spormaskinkjørt løype fra langevann mot Homletjern. Nord for Hytteåsen går en merka skiløype som er scooterkjørt. Det går også en blåmerka, sti som passerer like vest for reservatet i sør, går via Store Hyttetjern og videre nordover. Det er få tydelige tråkk i terrenget bortsett fra de merka stiene.

Området er tilgjengelig med bommet bilveg fra Hakadal til Ørfiske. Der stien/skiløypa fra Varingskollen krysser skogsvegen, er det ca. 1 km til grensa for verneforslaget. Det går også en skogsbilveg fra Ørfiske som ender like øst for verneforslaget. Området er godt tilgjengelig vinterstid fra toppen av Varingskollen der det bare er 2 km inn til verneforslaget.

Det ligger ei hytte innenfor verneforslaget i nordenden av Store Hyttetjern.

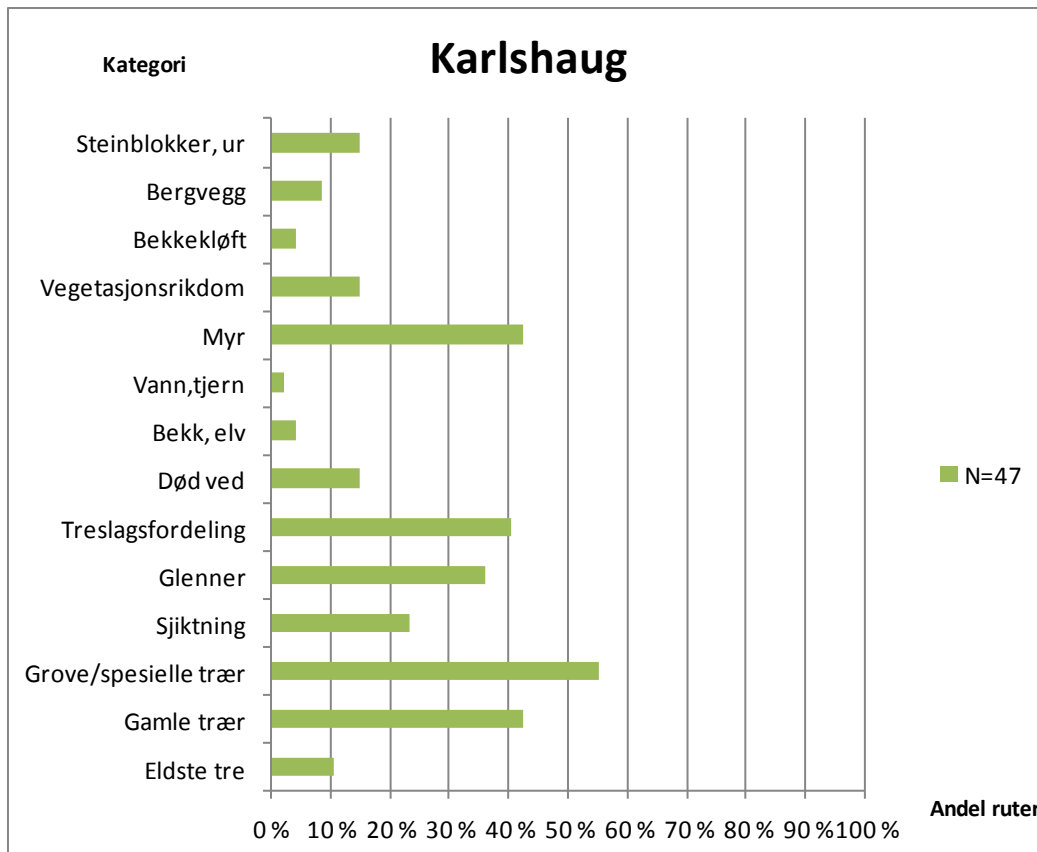
Verdisetting etter rutenettmetoden

47 ruter er undersøkt. Området scorer middels høyt på skogelementer (2,23), lavt på landskapselementer (0,91) og middels til lavt på opplevelseselementer (8). Nær halvparten av rutene har score på gamle trær og over 60 % på grove og spesielle trær. Bare 15 % av rutene har score på død ved, mens 45 % scorer på treslagsblanding. Det er mye glenner og noe sjikning. Rutenettmetoden indikerer at det er mange gamle og spesielle trær og en stor andel av rutene har større innslag av både furu og gran med et skogbilde dominert av mange glenner og åpen skog. Det er lite død ved. Vel 10 % av rutene slår ut på eldste tre, hvilket indikerer at skogen enkelte steder er svært gammel.

Når det gjelder landskapselementer er det hele 50 % av rutene som slår ut på myr. Det er lite bekker og selv om området fortøner seg å ha mange vann, slår det lite ut på rutenettmetoden. Det er få rike vegetasjonstyper og svært liten bergvegger og steinblokker/ur. Bortsett fra den høye andelen myr, scorer således området svært lavt på landskapselementer.

Opplevelsesverdien målt i rutenettmetoden gir god score (10 poeng). Området inneholder alle 3 topografiske hovedformer, en middels stor andel av arealet har registrerte livsmiljøer for biologisk mangfold og det har mer enn 5 vegetasjonstyper. Det er god score på stier og landemerker, ingen score på kulturminner.

Området vurderes som middels tilgjengelig for allmennheten. Det ligger likevel nokså nær store befolkningsentra i Nittedal (5 km), det ligger 2 km fra toppen av skiheisen på Varingskollen og det er tilgjengelig med sykkel. Flere skiløyper gir også tilgang til området og området ligger høyt slik at det er nokså snøsikkert. Området har mange idylliske tjern og åpne partier med god utsyn i flere himmelretninger. De store myrene supplert med idylliske småtjern, øker opplevelsen av et åpent landskap. Det store furuinnslaget er utypisk for Marka og det gjør skogen stedvis svært åpen. Området er tilgjengelig både med merka skiløyper og stier og det er lettgått både sommer og vinter. Potensialet for naturopplevelse vurderes som svært godt.

Figuren viser andelen av kriteriesettene for skogelementer og landskapselementer som er oppfylt innenfor 10 daa ruter i undersøkelsesområdet. N = 47.

Naturverdier

Tidligere undersøkelser

Den SØ-del av området er tidligere vurdert for vern (Korsmo og Svalastog 1993). Det ble i denne undersøkelsen konkludert med at området var fattig i forhold til naturgrunnlag og for lite i areal til å representere et barskogs-økosystem. Området ble gitt 2 stjerner som et meget verneverdig supplementsområde.

Fjeldstad et al. 2002 har kartlagt biologisk mangfold i Nittedal. Innenfor verneforslaget er det registrert 6 ulike naturtypelokaliteter som helt eller delvis inngår i verneforslaget. 3 av disse omfatter myr. Svært få rødlistede arter ble observert i kartleggingen.

Forslaget grenser til Karlshaugen naturreservat. Det utgjør 152 daa og verneformålet er skog. Den nordlige delen av reservatet inkluderer et myrområde med to mindre vann som er angitt som naturtyper som inngår i området. Skogsområdet ble allerede i 1922 gitt av godseier Harald Løvenskiold til Østlandske naturvernforening. Området ligger SØ for dette verneforslaget.

Det er ikke registrert MIS-områder.

Beliggenhet

Området ligger på et åsparti vest i Nittedal kommune og 1 km NV for Ørfiske. Avstanden østover til toppen av Varingskollen er 2 km og SØ-over til Nittedal sentrum 5 km. Verneforslaget grenser til Oslo kommune.

Naturgrunnlag

Topografi

Storparten av området ligger på et høyereliggende parti som går opp i 517 m (Eriksnatten). Det består av et småkupert høydeparti med flere små tjern, myrer og skogpartier i mellom. Ytterkanten av høydepartiet består av slake dalsider på alle sider. Området er svakt sørvendt. Den østre delen er noe brattere ned mot Daviddalsputten, mens det i SV og V vender vestover med noen brattere dalsider. Det går en mindre bekkedal N-S vest for Karlshaug.

Geologi

Det meste av området består av nordmarkitt. I vest finnes et mindre område med alkaliefeltspat (ekeritt) (www.ngu.no).

Vegetasjonsgeografi

Mellomboreal vegetasjonssone. O1 – svakt oseanisk seksjon (Moen 1998).

Vegetasjon og treslagsfordeling

Området er dominert av blåbærgranskog. De høyest beliggende arealene samt myrholmene har hovedsakelig grunnlendt mark med røsslyng-skinstrytefuruskog. Mange av furuene er store, kronglete og flere er beitetrær for storfugl. Det er også innslag av storkokst furuer i blåbærgranskogen mange steder. Dalsøkk og dalsider som omgir myrområdene domineres av granskog, hovedsakelig blåbærgranskog, men i enkelte mindre områder finnes rikere granskogstyper som småbregnegranskog og lågurtgranskog. I myrområdene er det innslag av furumyrskog og gransumpskog, men de fleste myrene er åpne.

Typisk for området er det store innslaget av myr. Flere av disse er kartlagt som egne naturtyper. Myrene er av løsbunn- mykmattekarakter og langs kantene er det også en veksling mellom minerogene partier (Korsmo og Svalastog 1993). Det finnes også områder med intakte flatmyrer. Mellom myrene finnes myrholmer med tynt jorddekke og skinn furuskog.

Av treslag er gran helt dominerende i liene og i områder med dypere jord. Det er mye furu i store deler av undersøkelsesområdet og furu inngår også i mange granbestand. Lauvtreinnslaget er sparsomt. Det er noe yngre bjørk i vestlige del av området. Det er svært lite av store lauvtrær og edle lauvtrær finnes i svært begrenset grad.

Karakteristiske trekk ved karplantefloraen

Karplantefloraen er triviell. Det er tidligere utarbeidet artslister for de registrerte naturtypene, men det er ikke registrert rødlistede karplanter. Rome finnes på myrområdene nord for Karlshaugen naturreservat.

I furuskogen er røsslyng, blokkebær og blåbær typiske arter.

Skogstruktur, påvirkning

Boniteten i området er generelt lav til middels og det er også større arealer som benevnes skoglig impediment i de midtre deler. Gjenværende gammelskog er overveiende svært gammel. I SV er granskogen fra 110-210 år, noe yngre i NV. I midtre deler er det furubestand fra 120-160 år og granbestand opptil 240 år. Helt i øst er det storvokst granskog med dimensjoner opptil 60 cm i lia ved Davidalsputten med granbestand over 110 år. Her er det noe læger og noe stående død ved, men rester etter stubber og manglende observasjoner av indikatorarter på død ved, tyder på lav kontinuitet. I området mellom Davidalsputten og Store Hyttetjern er det gammel barblandingskog med storvokste furuer, en del gadd av furu og stedvis mindre områder med læger av gran lite til middels nedbrutt. Flere læger hadde indikatorarten granrustkjuke.

For området som helhet, er det lite læger av gran bortsett fra innenfor de registrerte naturtypene i SV og i de midtre deler. Det som finnes er av relativt små dimensjoner bortsett fra i SV der boniteten er høyere. Det er lite stubber å se, selv om nok deler av områder har vært plukkhogd tidligere. Læger av lauvtrær er det lite av. Det er også lite av større lauvtreddimensjoner. Den bjørka som finnes er småvokst. Enkelte partier har innslag av osp, Det er særdeles lite hengelav. Skogen er i hovedsak relativt åpen, men lite sjiktning. Furuskogen er svært åpen med mye glenner og bergrabber.

Av stående død ved er det mye furugadd i den gamle barblandingskog. Det er rester etter stubber overalt bortsett fra i de eldste bestandene. Disse bestandene er fra 160-240 år der granene har svært oppsprukket bark og der indikatorarten duftskinn ble funnet på flere læger. I enkelte dalsøkk mellom myrområdene er det også gammel naturskog av gran. Noen av disse områdene har mye død ved og god kontinuitet i tresjiktet. Flere indikatorarter ble funnet på disse lokalitetene.

Det er ingen skogsveger innenfor verneforslaget. De siste årene er det foretatt noe hogst i NV-del både som gjennomhogst og mindre flatehogster. Bortsett fra i SØ der området grenser til gammel skog i naturreservatet, ligger verneforslaget omsluttet av tidligere hogstflater og yngre skog. Grensene for forslaget foreslås endret noe i forhold til disse. De sentrale delene er lite påvirket av hogst. Det er en hytte innenfor foreslått område ved store Hyttetjern. Det er flere skiløyper og blåmerka stier som går gjennom området. Noen av myrene i SØ og i midtre deler av området er tidligere grøftet.

Endring i naturtyper

Det er kartlagt 6 ulike kjerneområder innenfor området. I tillegg foreslås to nye områder som gammel barskog, utforming granskog ut fra registreringer gjort under befaringen i 2011.

Artsmangfold

Det er registrert hovedsakelig ordinære arter i området. Korsmo og Svalastog (1993) har tidligere detaljert omtale av moseflora og myrvegetasjon i området og beskrevet naturgrunnlaget som usedvanlig karrig. I forhold til forekomster av hengelav, beskrev de området som særdeles fattig, noe som også gjelder i 2011. Det ble knapt funnet hengelav her i 2011.

Av påviste indikatorarter på død ved ble nær truet duftskinn registrert innenfor naturtypen Hyttberget vest. Under befaringen i 2011 ble det i tillegg registrert flere lokaliteter med indikatorartene duftskinn og granrustkjuke i områder med eldre granbestand. Bortsett fra furugadder og mindre partier av områder med læger av gran, er det lite stående og liggende død ved i området.

Større deler av området er gunstige leveområder for storfugl. Typisk for området er et betydelig innslag av store og majestetiske furuer. Mange av disse er beitet av storfugl.

Kjerneområder

Nummerering henviser til kartet. Kilde: Fjeldstad et al. (2002), supplert av Sweco (2011).

1. Hyttberget Vest

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog

BM verdi: B

Areal: 45 daa

UTM: Ø 0264997 N 6609149

Hoh: 450-500 m.

Lokaliteten er beskrevet av Fjeldstad et al. (2002), supplert av Sweco (2011). Den ligger like nord for det lille tjernet Gryta, like nord for Holmetjern. Nord- og vestvendt gammel granskog med sumpskogpreg på det laveste partiet og lågurt- og småbregnegranskog i området rundt. Områder med steinur og innslag av bjørk, spisslønn og rogn i øst. Det er mye død ved av gran, oftest i tidligere nedbrytningsstadier, men også middels nedbrutt. Graner med brysthøydiameter opptil 50 cm finnes. Det ble gjort funn av indikatorartene duftskinn og granrustkjuke. Gammel granskog med flere indikatorarter og med innslag av noe sumpskog, gir området verdien B, viktig.

2. Karlshaugen naturreservat N

Naturtype: Intakt lavlandsmyr i innlandet. Utforming mellom nedbørsmyr og jordvannsmyr.

BM verdi: C

Areal: 15 daa

UTM: Ø 0266023 N 6668446

Hoh: 460 m.

Lokaliteten er kartlagt av Fjeldstad et al. (2002). Den omfatter ei myr rundt et lite tjern i nordkanten av naturreservatet. Fattig mykmattevegetasjon dominerer med arter som flaskestarr og sivblom. Verdisetting lokal verdi.

3. Karlshaugen naturreservat NØ

Naturtype: Intakt lavlandsmyr i innlandet. Utforming mellom nedbørsmyr og jordvannsmyr.

BM verdi: C

Areal: 20 daa.

UTM: Ø 0266203 N 6668366

Hoh: 460 m.

Lokaliteten er kartlagt av Fjeldstad et al. (2002). Den utgjøres av området omkring tjernputten i NØ hjørne av Karlshaugen naturreservat. Den omfatter en noe strengformet fattigmyr i nord der arten rome bl.a. inngår. I sør er det ekstremfattige fastmatter. Området utgjør en middels stor og intakt lavlandsmyr og den er gitt lokal verdi.

4. Holmetjern N

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog.

BM verdi: C

Areal: 39 daa

UTM: Ø 0265029 N 6668906

Hoh: 415-440 m.

Lokaliteten er kartlagt av Fjeldstad et al. (2002). Nordgrensen av naturtypen går innenfor verneforslaget.

Området omfatter en bekkedal som munner ut i Holmetjernet i sør og det lille tjernet Gryta i nord.

Gryta er omgitt av fattigmyr og den nordre delen av registrert naturtype inngår i verneforslaget.

Lokaliteten utgjøres av gammel granskog med få indikatorer på kontinuitet og er gitt lokal verdi.

5. Blekketjern V

Naturtype: Rikmyr, utforming intermediær og rikmyr i lavlandet.

BM verdi: C

Areal: 2 daa

UTM: Ø 02654689 N 6668824

Hoh: 470 m.

Lokaliteten er kartlagt av Fjelstad et al. (2002). Den omfatter en fattig kilde og rikere myrkant i et blåbærskogsområde i enden av N-S-vendt dalføre. Innslag kun av trivielle arter. Skrubbær finnes her. Lokaliteten er liten, med begrenset artsinventar og gis lokal verdi.

6. Hytteberget

Naturtype: Intakt lavlandsmyr i innlandet, utforming flatmyr

BM verdi: B

Areal: 52 daa

UTM: Ø 0265259 N 6669203

Hoh: 500 m.

Lokaliteten er kartlagt av Fjelstad et al. (2002) og supplert av Sweco (2011). Myra strekker seg med en høgdeforskjell på ca. 15 m, over vannskillet, men er mest sørdrenerende, i et område med svært fattig eldre granskog og gammelskog.

Ekstremfattig minerotrof fastmattevegetasjon dominerer. Især mot sør er myra noe strengpreget, og her kan blåtopp inngå i fastmattene, som ellers er dominert av bjønnskjegg. Fattig fastmattevegetasjon langs kanten demmer opp for en putt som ligger øverst i den svakt sørhellende delen av myra.

Myra huser få spesielle arter, men er viktig i landskapssammenheng. Det ble registrert rome på nordre del av myra i 2011. Stor intakt flatemyr vurderes som viktig.

7. Bekkedal Karlshaug N

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog.

BM verdi: C

Areal: 22 daa

UTM: Ø 0265501 N 6669241

Hoh: 470 m.

Lokaliteten er kartlagt av Sweco (2011) og ligger NV for Blekketjern. Området omfatter en liten bekkedal/bekkekløft med stedvis bratte dalsider og med et bekkesig i bunnen. Vegetasjonstypen er blåbærgranskog og hovedtreslaget er gran med innslag av furu i øvre del av dalsidene. Skogen er gammel og lite påvirket uten spor etter stubber. Bestandsalder godt og vel 150 år. Det forekommer en del læger av gran som er lite eller middels nedbrutt. Det er gjort funn av indikatorartene duftskinn (NT) og granrustkjuke.

Verdien settes til C, lokalt viktig.

8. Karlshaugen N

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog.

BM verdi: C

Areal: 17 daa

UTM: Ø 0265679 N 6669343

Hoh: 480 m.

Lokaliteten er kartlagt av Sweco (2011). Den utgjøres av svært gammel naturskog av gran i nordkant av stor myr nord for Karlshaug. Den er omgitt av myr i sør, vest og nord, eldre skog i øst. Dominerende vegetasjonstype er blåbærgranskog. Grantrærne er målt opp til 240 år. Skogen er åpen med en god del læger av gran i alle nedbrytningsstadier. Indikatorarten duftskinn (NT) ble funnet på to læger.

Verdien er satt til C, lokalt viktig.

Artsfunn av rødlistede arter eller signalarter/indikatorarter fra Karlshaug. Område 1. Hyttberget V, 2. Karlshaugen naturreservat N, 3. Karlshaugen naturreservat NØ, 4. Holmetjern N, 5. Blekkjern V, 6. Myr, 7. Bekkedal Karlshaug N, og 8. Karlshaug N.

Norsk navn	Vit. navn	Rødlistestatus	Antall lokaliteter	Kilde	Funnet
Duftskinn	<i>Cystostereum murrayii</i>	NT	3	Fjelstad et al. 2002 Sweco 2011	1,7,8
Gubbeskjegg	<i>Alectoria sarmentosa</i>	NT	Få	Sweco 2011	1,2
Granrustkjuke	<i>Phellinus ferrugineofuscus</i>	LC	Flere	Sweco 2011	1,7 samt flere utenom

Avgrensning og arrondering

Avgrensningen av området er endret lite i forhold til forslaget. I vest er det angitt som et alternativ at noen hogstflater og yngre skog tas ut. Det er også gjort noen mindre endringer i øst.

Det er få naturlige topografiske grenser i området, men forslaget til grense følger overveiende grensa mellom eldre og yngre skog slik fylkesmannen har foreslått. Toppområdene, de større myrområdene samt den øvre del av dalsidene er inkludert.

Vurdering og verdisetting

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Karlshaug. Ingen stjerner (0) betyr at verdien av kriteriet er fraværende eller ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for verdisetting i metodekap.

Navn	Urrøthet	Størrelse	Topograf. variasjon	Vegetasjon. variasjon	Arrondering	Arts-mangfold	Rike - veg. typer	Død ved mengde	Død ved kontinuitet	Treslagsfordeling	Gamle lauvtrær	Gamle bartrær	Samlet verdi
Hele området	**	**	**	*	**	*	*	*	*	*	0	*	*(**)
1. Hyttberget V	***	*	**	**	**	**	0	**	**	*	0	**	**
2. Karlshaugen NR NØ	**	*	*	*	*	*	0	0	0	*	0	0	*
3. Karlshaugen NR N	**	*	*	*	*	*	0	0	0	*	0	0	*
4. Holmetjern N	**	*	*	*	*	*	0	*	*	*	0	*	*
5. Blekkjern V	**	*	*	*	*	*	*	0	0	0	0	0	*
6. Hyttberget	**	*	*	*	**	*	0	0	0	0	0	0	*
7. Bekkedal Karlshaugen N	**	*	*	*	*	**	0	**	**	0	0	*	*
8. Karlshaug N	**	*	*	*	**	**	0	**	**	0	0	*	*

Samlet verdi for området er satt til lokalt verdifullt (regionalt verdifullt). Det scorer lavt på arts mangfold og død ved bortsett fra i de mindre kjerneområdene. Potensialet for en økt mengde død ved på sikt er gode. Det er mye gammel skog, men få rødlistede arter. Rike vegetasjonstyper mangler i stor grad. Området oppfyller i liten grad manglene i skogvernet (Framstad et al. 2003) verken i forhold til rike vegetasjonstyper, til arts mangfold eller til størrelse. Det som skiller området fra de fleste andre områder i Marka er det store furuinnslaget.

Referanser

Fjeldstad, H., Gaarder, G. og Homble, K. 2002. Biologisk mangfold i Nittedal kommune. Miljøfaglig Utredning. Rapport 2002:9. 1-43.

Korsmo, H og Svalastog, D. 1993. Inventering av verneverdig barskog i Akershus og Oslo. NINA oppdragsmelding 227: 1-128.

Framstad et al. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. NINA Oppdragsmelding 769. 9s.

NOA 2011. Verneplan 2 for Oslomarka. Utredning

Nettadresser

www.artsdatabanken.no

www.naturbase.no

www.ngu.no

www.skogoglandskap.no

www.riksantikvaren.no

Bilder fra området

Bilde fra store Hyttetjern sett sørover. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Naturtype intakt lavlandsmyr, utforming flatmyr på Hytteåsen. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Gammel furuskog nord for Hytteåsen. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Gammel granbestand (G 240) nord for Karlshaug med indikatorarter. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Duftskinn (NT) i registrert naturtype i bekkedal øst for Hyttåsen. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Blåmerka sti ved myrområdene nord for Karlshaugen naturreservat. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Blåmerka sti ved grensa til verneområdet i øst ved Davidalsputten. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS.

Karlshaug

Areal

1873daa

Naturverdi *

